

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200163
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5721200163.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: F. X., nar. XX.X.XXXX, bytom R.. I.O. XX/X, F. XXX XX, t. č. ÚVTOS Sučany, právne zastúpený JUDr. Michalom Slameňom, advokátom so sídlom ul. Šoltésovej 11, Martin 036 01, IČO: 14224160, proti žalovanému: P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, F. XXX XX, právne zastúpený: Mgr. Karol Vlasák, advokát so sídlom Jilemnického 2, Trenčín 911 01, IČO: 52683729, o dedičské právo, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dedičom po poručiteľovi K. X., rod. X., nar. X.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, naposledy bytom XXX XX F., I. XX/X, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX bez zanechania závetu, je F. X., rod. X., nar. XX.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom F., I. XX/X.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal proti žalovanému určiť, že žalobca je dedičom po poručiteľovi K. X., rod. X., nar. X.X.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, naposledy bytom 036 01 F., I. XX/X, ktorý zomrel XX.XX.XXXX bez zanechania závetu. Súčasne žiadal nahradiť trovy konania.

2. V žalobe uviedol, že poručiteľ, K. X., rod. X., nar. X.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, naposledy bytom XXX XX F., I. XX/X, zomrel XX.XX.XXXX bez zanechania závetu. Ako jediný dedič zo zákona v prvej dedičskej skupine prichádza do úvahy žalobca ako jeho syn, v zákonomnom podiele 1/1.

3. OS Martin uznesením, sp.zn. 17D/1754/2019-73, Dnot 7/2020, zo dňa 13.3.2020, rozhodol, že ukončuje účasť žalobcu v tomto dedičskom konaní s odvolaním sa na rozsudok OS Martin 13T/97/2018, 5718011004 zo dňa 25.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2018. Týmto rozsudkom bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania, o.i. pokračujúceho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona (ďalej len „Tr. zákona“), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona a pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona proti poručiteľovi, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a bol mu uložený probačný dohľad. Súčasne, o.i., mu súd uložil zákaz priblížiť sa k poručiteľovi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a zakázal mu zdržiavať sa v blízkosti jeho obydľia počas skúšobnej doby.

4. Voči tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že v ktorom uviedol, že nie je dedičsky nespôsobilý, nakoľko poručiteľ mu spáchanie vyššie opísaného trestného činu odpustil, o čom má byť dôkaz v zápisnici o výsluchu svedka K. X. v spise, sp. zn. 3Tp/71/2019, kde K. X. vypovedá v prospech svojho syna, kde uviedol, že si praje, aby ho pustili naspäť k nemu domov, nakoľko je jediný, kto sa o neho stará. V odvolaní uvádza, že je jediný, kto sa o nebohého K. X. staral, varil mu, pral,

kúpал ho, chodil s otcom do nemocnice, čo môže dokázať viacerými svedkami a súdny zákaz priblížiť sa k poručiťovi porušil z vôle poručiťefa a z jeho iniciatívy. Ohľadom zrušenia zákazu priblížiť sa k poručiťovi sa bol informovať za probačnou úradníčkou P. A., ktorá ho mala na starosti.

5. O odvolaní rozhodol KS v Žiline uznesením, sp. zn. 6CoD/7/2020, zo dňa 31.7.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2020, ktorý zrušil uznesenie OS Martin zo dňa 13.3.2020 a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. OS Martin uznesením 17D/754/2019-121 zo dňa 20.10.2020 odkázal žalobcu, aby v tomto konaní o dedičstve v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia podal na OS Martin žalobu o určenie, že je dedičom po poručiťovi K. X., nar. X.X.XXXX, bytom F., I. XX/X, ktorý zomrel XX.XX.XXXX bez zanechania závetu a konanie o dedičstve prerušil.

7. Vzhľadom na to, že žalobca je t. č. vo výkone trestu, za čin, ktorý nesúvisí s uvedeným trestným činom, súvisiacim s poručiťom, sa nemohol zúčastniť pojednávania o dedičstve. Vyjadril sa k tvrdeniam žalovaného písomne, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného a P. E., považuje ich za účelové, pretože P. E., rod. X., ide len o majetok. Ich klamlivé tvrdenia považuje za neobjektívne, nakoľko žalobcu osobne nevideli ani nestretli po dobu 12 rokov a neboli ani raz na návšteve, nezaujímali sa o zdravotný stav poručiťefa a jeho sociálne zabezpečenie. Žalobca nikdy nepovedal nič také ako „Keď sa vrátim z väzenia ťa zabijem“. Poručiťef sa celý čas od vzatia do väzby žalobcu snažil, aby žalobcu pustili k poručiťovi naspäť, pretože mali veľmi dobrý vzťah. Konfliktné obdobie bolo naposledy kvôli alkoholu a od júna 2019 si všetko vyriešili a vzťahy si udobrili. Svoje tvrdenie môže podložiť svedectvami ľudí, ktorí ich často navštevovali alebo boli pravidelne v ich domácnosti - P. Q., F. Š., Z. L., J. Š., P. Q., F. F., P. A., F. K., K. V. a ďalší. Tiež fotografiami a videom z posledných mesiacov pred ocinovou smrťou môže podložiť, ako chodili spolu na ryby, na huby, či z oslavy 10.11.2019 na ocinových narodeninách, kde prišla na návštevu aj kamarátka Z. L. z Pezinka, či susedia Marek a Martin, ktorí bývali na tej istej chodbe. Po vzatí do väzby písal ocinovi list, kde mu píše, ako mu chýba. O klamstvách žalovaného a P. E., J. X., svedčí aj ocinova výpoveď vo veci žalobcovho vzatia do väzby, kde tvrdí, že si praje, aby ho pustili. Nevie, ktorí susedia tvrdili o asociálnom správaní žalobcu, ale práve susedia, ktorí k nim chodili na návštevu, môžu objektívne posúdiť jeho vzťah s ocinom a to sú P. L., Martin a Marek, ktorých priezvisko nevie. Svojho otca nevydieral a v r. 2018 ho fyzicky napadol, pretože sa pohádali kvôli tomu, že prišiel opitý a neskôr tento incident uzmierili, o čom svedčí aj to, že z vlastnej iniciatívy išiel za probačnou pracovníčkou P. A.Č.. Nikdy poručiťefa nebil tak, že by mal modriny alebo do krvi, ako sa ho teraz snažia „pošpiniť“. Nikdy nežiadal od otca, aby na neho prepísal byt alebo sa odsťahoval. Je jediný syn a tým aj dedič v I. skupine. Žalobca a jeho otec si toho boli vedomí a preto nepotreboval ani otec písať závet. Ani v zlom si žalobca nemyslel, že zomrie tak skoro, čo má na svedomí fakt, že nemohol byť pri ňom, nakoľko sa nachádzal vo väzbe - s otázkou, prečo pri ňom neboli tí, ktorí si teraz neprávom nárokovujú ocinove dedičstvo. Kládne si otázku, kde bola t.č. P. E., keď ocino najviac v neprítomnosti žalobcu potreboval pomôcť.. Fotografie bytu svedčia o tom, že sa na ocina absolútne vykašľali a od jeho vzatia do väzby tam nik nepohol prstom. Raz bol umiestnený v reedukačnom centre, jedenkrát v resocializačnom zariadení z dôvodu užívania alkoholu a ocino mu vtedy posielal listy, ako mu chýba a žalobca jemu tiež. Pred väzbou nikto nebol agresívne dobitý a vydieraný. Kládne si otázku, prečo, keď ocino ešte žil, nič nerobili a ani raz neboli u ich na návšteve. Po ocinovej smrti v chamtivosti po majetku vznášajú obvinenia proti jeho osobe, ktoré by jeho ocino na mieste vyvrátil. Po dôkladnom preštudovaní ocinovej výpovede pred smrťou, fotografiami a svedectvami tých, ktorí počas jeho života s nimi bývali osobne, či uvedomením si faktu, prečo ho ocino - v takom prípade, ako uvádzajú P. X. T. P. E., nevydedil a prečo by chcel, aby im zrušili zákaz kontaktu.

8. Žalobca odkazom na ust. § 469 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) uviedol, že poručiťef žalobcovi - svojmu synovi, odpustil, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že sa dostavil spolu so synom k probačnej úradníčke P. A. vo veci vedenej na OS MT, sp. zn. 2Pr 52/2018 a žiadal o zrušenie zákazu priblíženia žalobcu k poručiťovi s odôvodnením, že má zdravotné problémy, pre ktoré je hospitalizovaný, že syn mu robí nákupy a pomáha mu s varením. Vyjadril sa, že chce so synom žiť v spoločnej domácnosti. Probačná úradníčka ich usmernila v tom, že musia písomne požiadať o zrušenie zákazu približovania sa. Poručiťef K. X. však písomnú žiadosť nestihol podať, nakoľko zomrel.

9. OR PZ Martin bolo dňa 10.10.2020 z Okresnej prokuratúry postúpené trestné oznámenie F.. P. E. na žalobcu. Toto bolo odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie tr. stíhania alebo na postup podľa § 197 ods.2 Tr. poriadku.

10. V uvedenej veci vypovedala probačná úradníčka, že poručiteľ K. X. pôsobil normálne - rozhodne nie placho alebo ustráchané, takže ani v najmenšom nevyvolával dojem, že by sa dostavil pod nejakým tlakom . Uvedeným uznesením bolo trestné oznámenie voči žalobcovi odmietnuté. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že poručiteľ K. X. žalobcovi odpustil, preto žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l. 39 a nasl.), odkázal na Rozsudok OS MT, sp.zn. 13T/97/2018 z 25.10.2018, s právoplatnosťou 25.10.2018, že napriek tomuto rozhodnutiu bol jeho syn, F. X., agresívne zbitý a vydieraný. Bol nepriamym svedkom toho, nakoľko jeho nebohý syn následne prišiel za ním a na syna F. X. sa mu sťažoval. Za posledné dva roky boli návštevy nebohého syna u žalovaného časté. Prichádzal hladný, zapáchajúci, unavený a neustále si vypytoval peniaze s odôvodnením, že ho syn F. X. oberá o dôchodok. Sťažoval sa na vydieranie, bitie, mal modriny. Žalovaný žiadal pripojiť vec 3Tp/71/2019, aby sa mohol dostatočne oboznámiť s dôkazom a zaujať relevantné stanovisko k dedičskej žalobe. Poukázal na uznesenie ČVS: ORP-49/1-VYS-MT-2020 zo 7.2.2020, vydané na základe oznámenia, ktoré na podnet žalovaného podala jeho dcéra F.. P. E., rod. X., zápisnicu z OS Martin vo veci sp.zn. 3Tp/71/2019, uvedená až v uznesení prokurátora JUDr. Branislava Končného, sp.zn. 1Pn/7/20/8806-8 z 15.5.2020 na str. 3 v piatom odseku, že tento fakt predstavuje veľkú nezrovnalosť vo výpovedi žalobcu, nakoľko k úmrtiu jeho syna došlo 16.12.2019, že po smrti písomné odpustenie od nebohého K. X. jeho syn rozhodne nemohol dostať.

12. K tvrdeniu žalobcu, že otec chcel s ním žiť a bývať, že chcel zrušiť zákaz približovania a toto údajne nestihli, uviedol, že doklad o zrušení zákazu približovania sa objaví po 5 mesiacoch, až po smrti poručiteľa a uväznení žalobcu za ďalší tr. čin (4.12.2019), preto je to z jeho pohľadu špekulatívna manipulácia, hodná právneho postihu.

13. Ako zásadnú otázku nastolil, kde žalobca pracoval, býval a z akých peňazí žil za obdobie od zákazu až do odchodu na výkon trestu odňatia slobody 4.12.2019.

14. Poukázal na stanovisko sudkyne Mgr. Kataríny Janotovej vo veci 17D/754/2019, ako vyplýva z rozhodnutia KS ZA 6Cod/7/2020 z 31.7.2020, k podanému odvolaniu, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné, vychádzajúc zo zápisnice o výsluchu svedka - poručiteľa, v konaní vedenom na OS MT pod sp.zn. 3Tp/71/2019, na ktorú poukázal odvolateľ, že z tejto síce vyplýva, že poručiteľ súhlasil s tým, aby jeho syn F. X. išiel bývať k nemu, nemožno však jednoznačne ustáliť, že by mu jeho činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený, odpustil, s čím sa žalovaný stotožňuje, majú za to, že si nevie ani len predstaviť slovné odpustenie za tak vážne tr. činy, ktoré boli tak kruté, že bol za ne právoplatne odsúdený. Ak sa tak stalo, podľa názoru žalovaného, jedine pod nátlakom. Pokiaľ žalobca nemal kde bývať a nebohý syn žalovaného mu bývanie umožnil v jeho byte, to neznamená, že by mu jeho činy odpustil. Vzťahy sa nezískavajú na povel, či zo dňa na deň. Budujú sa počas života na základe dôvery a zodpovednosti.

15. Žalovaný ďalej poukázal na svoje vyjadrenie vo veci, sp.zn. 17D/754/2019-118, Dnot 7/202, že nesúhlasil so zmiernom medzi žalobcom a žalovaným z dôvodom, že žalobca pred nástupom do väzby zbil svojho otca K. X., vyjadril sa „keď sa vrátim z väzenia, tak Ťa zabijem“. Nebol priamym svedkom tohto vyjadrenia, ale syn, K. X., sa mu skutočne na neho takto sťažoval. Aj so svojou dcérou, P. E., rod. X., majú obavu z jeho asociálneho a agresívneho správania. U susedov v bytovom dome, na ul. I. XX/X, prevláda názor, že si vydýchli a neboli by radi, keby sa F. X. vrátil späť do bytovky. Predmetný byt v dobrej viere kúpil s neb. manželkou pre dôstojný život ich syna K. X.. Žalobca svojho otca dlhodobo fyzicky a duševne týral, vydieral ho vyžadovaním fin. prostriedkov, oberaním o jediný dôchodok, braním úveru, vyhrázaním, zabitím, ak mu neprepíše byt, ktorý mal syn K. X. v osobnom vlastníctve. Žalobca a jeho matka sa snažili prinútiť syna žalovaného, aby prišiel bývať ku nemu. To boli vyjadrenia už nebohého syna K. X. počas návštev u žalovaného.

16. Žalovaný má vedomosť, že žalobca za svoje asociálne a agresívne správanie bol umiestnený v reedukačnom centre, kde ho jeho syn K. X. navštevoval, písal mu listy, záležalo mu na ňom (obdobie puberty) a zároveň vie, že v súčasnosti je vo väzení, dôvod nepozná. Poukázal na právoplatné rozhodnutie OS MT 13T/97/2018 z 25.10.2018, podľa ktorého o. i., zákaz uložený žalobcovi - priblížiť

sa ku svojmu otcovi K. X. na vzdialenosť menšiu ako 5m, platilo až do úmrtia syna K. X.; napriek tomu bol F. X. pred väzbou agresívne zbitý a vydieraný. K zmieri a odpusteniu žalovaný uviedol, že v prípade žalobcu sa jedná o nehodného dediča. Dopustil sa úmyselného tr. činu proti poručiteľovi a tak v úvahe zmieri by zo strany žalovaného išlo o prílišný idealizmus, ktorý nie je na mieste. Chápe, že odpustenie vnútorne oslobodzuje a je svedectvom morálnej vyspelosti jedinca, avšak odpustiť F. X. tak vážne morálne previnenia, bitky s vydieraním (aj do krvi, modriny, vybité zuby), boli voči jeho synovi K. X. zo strany žalobcu posledné roky časté, vrátane zhodenia zo schodov (vyjadrenie syna K.) a tak žiada o vydedenie žalobcu v súlade s ust. § 469 OZ pre dedičskú nespôsobilosť. Nedokáže odpustiť predčasnú smrť svojho syna, v prípade F. X. by sa jednalo o lacné odpustenie.

17. Žalovaný má za to, že žalobca nesie zásadnú zodpovednosť za poškodenie duševného a fyzického zdravia i za predčasnú smrť jeho syna K. X.. Smrť svojho syna neuniesol a bol vo veľmi vážnom zdravotnom stave hospitalizovaný v UNM a vďaka dennej starostlivosti svojej dcéry P. prežil.

18. Poukázal na to, že K. X. bol diabetik, mal zdravotné problémy s pľúcami a alkoholom. Ošetrujúca lekárka MUDr. Katarína Vaverková na žiadosť OR PZ potvrdila, že p. K. X. bol jej pacientom, že od roku 2017 nebol prítomný na žiadnom vyšetrení na ich ambulancii. Zo záznamov vyplýva, že relatívne pravidelne navštevoval kliniku tuberkulózy a pľúcnych chorôb v UNM. V zdravotnej dokumentácii boli založené záznamy z psychiatrickej ambulancie MUDr. Fedákovej, u ktorej sa liečil zo závislosti na alkohole a jeden záznam z ortopedickej kliniky zo dňa 23.8.2018.

19. Zúbožený zdravotný stav a úpadok osobnosti po smrti syna žalovaného žalovanému potvrdila jeho dlhoročná lekárka na diabetológii, MUDr. Olga Polková. Posledné tri roky vôbec nechodil na kontroly, aj D.. X. P. z Bytovej správy Martin, p. A. zo SVB Žatienka, susedia a priatelia v bytovom dome zosnulého K. X..

20. Žalovaný opakovane poukazuje na zanedbaný stav svojho syna, uviedol citáciu svojho syna z r. 2018, že syn F. ho zhodil zo schodov a bol na ortopedickej klinike v nemocnici a prišla pre neho sanitka, na záznam v zdravotnej karte u všeobecnej lekárky MUDr. Kataríny Vaverkovej z ortopedickej kliniky z 23.8.2018, kde sa uvádza, že bol privezený rýchlou zdravotnou pomocou, nájdený ležať na zemi s uvedením, že spadol. Žalovaný sa domnieva, keďže ho údajne sprevádzal jeho syn F., že syn žalovaného K. nepovedal pravdu o zhodení zo schodov.

21. Žalovaný v doplnenom vyjadrení k žalobe (č.l. 140) poukázal na nespornosť úmyselného konania žalobcu voči poručiteľovi v zmysle právoplatného rozsudku OS MT, sp.zn. 13T/97/2018. Ako spornú označil skutočnosť odpustenia tohto činu žalobcovi poručiteľom pred jeho smrťou, čím by nastal stav dedičskej spôsobilosti žalobcu odkazom na § 469 OZ. PZ žalovaného urobil výklad uvedeného zákonného ustanovenia, že odpustiť nespôsobilému dedičovi dôvod nespôsobilosti sa môže v akejkoľvek forme, avšak v každom prípade musí byť takýto prejav zreteľný, jasný a musí z neho logicky a nespochybniteľne vyplývať, že poručiteľ mal vôľu odpustiť budúcemu dedičovi čin, ktorého sa voči nemu dopustil. Žalobca v konaní svoje tvrdenie o tom, že mu poručiteľ pred smrťou odpustil čin zakladajúci jeho dedičskú nespôsobilosť, preukazuje poukazom hlavne na skutočnosť, že sa dostavil poručiteľ na OS MT so žalobcom k probačnej úradníčke s požiadavkou o zrušenie obmedzenia uložené žalobcovi súdom nepribližovať sa k jeho osobe a že poručiteľ v zápisnici o výsluchu svedka v konaní 3Tp/71/2019 mal vypovedať v prospech svojho syna, že si praje, aby ho pustili naspäť k nemu domov. Z uvedeného nemožno vyvodiť odpustenie úmyselného tr. činu. To, že poručiteľ bol možno v zlom duševnom rozpoložení, v ktorom sa preukázateľne nachádzal, chvíľkovú tendenciu k tomu, aby žalobca s ním býval v byte, ešte neznamená, že mu odpustil predchádzajúce správanie voči nemu. V konečnom dôsledku, po poučení od probačnej úradníčky dňa 19.7.2019, že takúto žiadosť musí dať K. X. písomne, nebola do jeho smrti súdu doručená. K. X. mal na podanie 5 mesiacov a k takémuto kroku z jeho strany nedošlo. Odpoveďou na otázku, prečo tak neurobil, vyplýva zo správania žalobcu voči poručiteľovi počas roka 2019, teda v období po tom, ako bol podmienčne odsúdený za prechádzajúci zločin vydierania a nebezpečného vyhrážania voči otcovi. Správanie žalobcu voči poručiteľovi sa po odsúdení nijako nezmenilo. Naďalej ho napriek zákazu navštevoval v jeho byte na I. XX/X V. F., kde i často prespával a vodil si do bytu bez súhlasu poručiteľa pochybné návštevy, s ktorými požíval alkohol a svojím správaním rušili nočný pokoj. Žalobca pokračoval v zneužívaní stavu poručiteľa v tom smere, že ho pripravoval o dôchodok. K. X. si nemal za čo kúpiť stravu, neplatil za služby spojené s užívaním bytu a dokonca poberal za starostlivosť o poručiteľa sociálnu dávku. Naďalej ho v priebehu r. 2019, keď bol pod vplyvom

alkoholu, fyzicky napádal. Dôkazom toho sú čestné vyhlásenia svedkov B.. M. A., T. O., T. Š., ktoré bývajú v dome na I. XX/X T. O. E., ktorá je vlastníčkou bytu v uvedenom dome a tento takmer denne navštevuje pri stretnutí s uvedenými osobami. Z obsahu čestných vyhlásení je zrejmé, že K. X. v čase pred svojou smrťou bol apatický, zanedbaný, dva týždne pred smrťou mal na tvári podliatiny a susedky T. Š. T. T. O.Š. mu poskytovali stravu, nakoľko bol hladný. Pani O. E. poskytla K. X. kľúče od nebytového priestoru na prvom poschodí bytového domu, v ktorom býval, kde mu dala paplón a K. X. tu niekoľkokrát v týždni prespával, keď bol žalobca voči nemu agresívny. Je preto nepravdepodobné, hraničiace s istotou, že za daných okolností by porúčiteľ vzniesol požiadavku na súd v tom smere, aby zrušil zákaz žalobcu sa k nemu priblížiť. V končenom dôsledku takáto požiadavka evidentne nebola zo strany K. X. nikdy doručená. Žalovaný trval na tom, že argumentácia žalobcu, že podľa zápisnici o výsluchu svedka v konaní 3Tp/71/2019, kde mal podľa žalobcu, K. X. vypovedať v prospech svojho syna, nebola takáto zápisnica predložená, že z jej obsahu nevyplýva žiadne vyjadrenie K. X., ktoré by nieslo znaky právneho úkonu odpustenia žalobcovi, ako potenciálnemu dedičovi. Z vyšetrovania skutku vo veci 3Tp/71/2019, kde bol K. X. ako svedok vypočúvaný, je nespochybniteľne preukázané, že dňa 4.12.2019, teda 12 dní pred smrťou porúčiteľa, bol žalobca opäť v byte porúčiteľa, že do bytu si priviedol spoločníkov za účelom požívania alkoholu, ako to vyplýva z výpovede poškodenej F.Á. F. zo dňa 5.12.2019, uvedené je v obžalobe 1Pv/570/19/5506-16 OP Martin zo dňa 21.2.2020, kde poškodená uviedla, že do bytu otca žalobcu došli aj s poškodným Q. C., že si tam vypijú. V uvedenom byte, v skorých ranných hodinách, pod vplyvom alkoholu sa žalobca vyhrážal poškodným, že ich zabije, pričom v rukách držal dva nože. Už samotný opis tohto jedného dňa pobytu žalobcu v byte porúčiteľa svedčí o tom, za akým účelom žalobca navštevoval, napriek zákazu, byť porúčiteľa a ako sa v ňom správal. Takéto správanie žalobcu nemohlo vyvolať porúčiteľovi vôľu požiadať súd o zrušenie zákazu priblíženia a preto tak neučinil a už vôbec nemohlo vyvolať vôľu porúčiteľa odpustiť žalobcovi ako potenciálnemu dedičovi.

22. Žalovaný správanie sa žalobcu, ako ho opísal žalobca za obdobie v roku 2019, poprel. Trval na tom, že žalobca sa o svojho otca v období roku 2019 nestaral, oberal ho o starobný dôchodok, za ktorý sebe alebo svojim kumpánom kupoval alkohol a ktorý požívali v byte porúčiteľa. Práve žalobca bol príčinou úpadku porúčiteľa, ktorý v priebehu, ale najmä v posledných mesiacoch r. 2019 upadol do apatie, javil sa ako nesvojprávny, bol hladný, zanedbaný a zo žalobcu mal strach. Práve takýto stav K. X. registrovali niektorí susedia v dome, kde býval, ktorí tieto okolnosti opísali vo svojich čestných vyhláseniach. Poukázal na stav bytu na vyhotovených fotografiách dňa 17.12.2021, že bol vo vysokej miere znečistený a pripomínal skôr bydlisko bezdomovcov a narkomanov. Trval na tom, že žalobca úmyselným tr. činom zločinu vydierania a prečinu nebezpečného vyhrážania voči porúčiteľovi, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vlastným konaním privodil dedičskú nespôsobilosť a doteraz žiadnym dôkazom v zmysle § 32 ods. 2 CMP nepodložil svoje tvrdenie o údajnom odpustení svojho konania zo strany porúčiteľa.

23. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, listinnými dôkazmi v konajúcej veci, listinnými dôkazmi z pripojenej veci 17D/754/2019, 3Tp/71/2019, 2Pr/52/2018, 13T/97/2018, vypočul PZ strán sporu a zistil:

OS Martin uznesením, č.k. 17D/754/2019-73, zo dňa 13.3.2020 rozhodol o ukončení účasti žalobcu v dedičskom konaní 17D/754/2019, Dnot 7/2020, vychádzajúc z právoplatného rozsudku OS Martin sp.zn. 13T/97/2018 zo dňa 25.10.2018 (viď ods. 27). Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca. K odvolaniu podala stanovisko zákonná sudkyňa Mgr. Katarína Janotová dňa 17.7.2020 (č.l. 97 pripojenej veci), že odvolanie žalobcu (syna porúčiteľa) nie je dôvodné, že F. X. sa dopustil úmyselného tr. činu voči porúčiteľovi K. X., za čo bol právoplatne odsúdený. K tvrdeniu žalobcu, že porúčiteľ mu jeho konanie odpustil, čo má dokazovať jeho vyjadrenie vo veci 3T//71/2019, odkazom na obsah zápisnice o výsluchu svedka, v pripojenej veci ako č.l. 93 až 96, uviedla, že z tejto vyplýva, že otec súhlasil s tým, aby syn F. X. išiel k nemu bývať, avšak nemožno jednoznačne ustáliť, že mu jeho konanie (tr. čin), ktorého sa voči nemu dopustil, odpustil. Z výpovede porúčiteľa sa skôr javí, že ako otec obvineného F. X. nemal záujem na tom, aby bol jeho syn vzatý do väzby a následne odsúdený, nemožno však z týchto vyjadrení vyvodit' jednoznačne záver o tom, že mu jeho konanie odpustil.

24. Dňa 5.12.2019 bol vo veci 3T//71/2019 vyslúchnutý ako svedok K. X., nar. X.X.XXXX (záp. o výsl. svedka č. I. 169). Vypovedal, že je otcom obvineného F. X., ale vypovedať chce. K veci uviedol, že v utorok, 3.12.2019, boli v jeho byte jeho syn F. X., F. so Q., nevie, ako sa volá priezviskom, nikto viac tam určite nebol. Z toho utorok v noci bol v kuchyni a spal. Potom počul hluk a všimol si, že sa hádajú a bijú, Stano s Martinom a neprestali a Q. napádal F. s nožom kuchynským....Na otázku obhájcu, či

súhlasí s tým, aby jeho syn býval s ním v jeho byte uviedol: „Áno súhlasil, môže a keď sa vráti môže tiež. Nemám námietky okrem toho, aby Q. a tá priateľka nechodili ku mne, sú fest falošní, kamaráta udávať. Chcem, nech sa F. vráti domov a hotovo, bude pokoj“. Obvinený položil otázku svedkovi: „Pamätáš si, ako som sa chcel zabiť nožom a ty si mi ho dal preč?“, odpoveď: „Hej tak som to odstránil ten problém, čo vznikol s nimi, sa hádali kvôli peniazom. Kde sa chcel syn zabiť, v cele, doma, to nie hádam“. Poznámka vyšetrovateľa bola, že s touto otázkou sa svedok obrátil na obvineného. Na otázku obvineného: „Pamätáš si, keď som sa vrátil z Trnavy, tak som mal depresie kvôli T.?“ Odpoveď: „Áno hádali sa a riadne, hádala sa ona tá T. s F. v kuchyni týždeň dozadu“. Otázka obvineného: „Si si vedomý, že som mal súdny zákaz ku Tebe a že si súhlasil s tým, že budem u Teba bývať, čo som oznámil aj probačnej úradníčke A.?“ Odpoveď: „Viem, boli sme spolu na tom probačnom.“

25. KS ZA uznesením 6Cod/7/2020 zo dňa 31.júla 2020 zrušil uznesenie OS MT č.k. 17D/754/2019-73 zo dňa 13.marca 2020 a vrátil vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. OS Martin uznesením, č.k. 17D/754/2019-121, zo dňa 20.10.2020, výrokom I. odkázal F. X., syna poručiťľa, aby v tomto dedičskom konaní v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia, podal na OS MT žalobu o určenie, že je dedičom po poručiťľom K. X. a výrokom II. konanie o dedičstve prerušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.11.2020, žaloba bola podaná na súd dňa 15.1.2021.

27. Okresný súd Martin rozsudkom, sp.zn. 13T/97/2018 zo dňa 25.10.2018, právoplatným 25.10.2018, rozhodol, že obžalovaný F. X., nar. XX.X.XXXX v F., sa uznáva za vinného, o. i. v bode 3 rozsudku, že od svojho otca K. X., nar. X.X.XXXX, vyžadoval finančné prostriedky vždy v čase, keď otec dostával starobný dôchodok, teda v dobe od 8. dňa v mesiaci v mieste trvalého bydliska v Martine na ul. I. Č.. XX/X, približne od mesiaca január 2018 najmenej do mája 2018 tak, že keď mu ich otec nechcel dať, resp. nemal financie, tak sa mu vyhrážal, že ho dobije, že uvidí, že si ho podá, skopol ho na zem, udieral päťami, rukami aj nohami, kopal do neho, hovoril mu, že ak mu peniaze nedá, tak ho znova dobije, zabije, inokedy hovoril, že ak na neho zavolá policajtov, tak ho podreže, vulgárne a oplzlo mu nadával a otec K. X. mu zo strachu peniaze dal, išiel ich vybrať do banky alebo bankomatu; v uvedenom období otca napadol asi šesťkrát, v polovici mesiaca marec 2018 obv. F. X. pýtal od otca 200,- Eur, vulgárne mu povedal, aby doniesol tie peniaze, že mu ich musí doniesť, ak mu tie peniaze nedonesie, tak ho zabije, zhodil ho z postele na zem, kde ho kopal, potom mu kázal postaviť a brániť sa ako chlap, na čo obv. F. X. udrel päťou otca do brucha, K. X. spadol na zem a keď sa snažil zavolať cez telefón políciu, obv. F. X. mu zobral telefón a hodil ho o stenu, telefón znefunkčnil; taktiež si obv. F. X. pýtal peniaze dňa 9.4.2018, kedy otca vytisol z bytu, že má ísť do banky po 200,- Eur, inak uvidí, dňa 10.4.2018 znova pýtal 300,- Eur, na čo mu K. X. peniaze zo strachu radšej dal, dňa 12.4.2018 si opäť pýtal 90,- Eur, ktoré mu nedal, čím svojim konaním od januára 2018 doteraz svoju agresivitu voči otcovi stupňoval, následkom čoho u otca vzbudil aj strach o život a zdravie, čím spáchal v bode 3 pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona - pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona.

Za to sa odcudzuje podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, l/, n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 per analogiam, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odkladá a zároveň nad jeho správaním ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona sa obžalovanému ustanovuje skúšobná doba na tri roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovanému ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f/ Tr. zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze priblížiť sa k poškodenému K. X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Martin, I. Č.. XX/X na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a v zákaze zdržiavať sa v blízkosti jeho obydľia v priebehu skúšobnej doby.

28. Vo veci OS MT, sp.zn. 2Pr/52/2018 (probačný dohľad), sú doložené o. i. listiny zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 15.2.2019, dohoda o pracovnej činnosti medzi žalobcom ako pracovníkom so zamestnávateľom PANDA - ázijské špeciality NHUK, s.r.o. na dobu od 9.2.2019 do 30.11.2019, kontrola na požívanie alkoholických nápojov zo dňa 10.4.2019 o 18.21 hod. s neg. výsledkom 0,0 mg/l alkoholu v

dychu, kontrola u lekára dňa 20.6.2019, pracovná zmluva medzi žalobcom (kuchár) a zamestnávateľom Hotel Bystrička, s.r.o., s nástupom do práce 23.5.2019 so skúšobnou dobou 3 mesiace, do 31.10.2019, správa z júla 2019 - OR PZ MT Okresnému súdu Martin, že žalobcu sa na adrese A. XX, F. nepodarilo zastihnúť a na adrese I. XX, F. bol nájdený len otec menovaného, ktorý nevedel uviesť, kde sa jeho syn nachádza, tel. kontakt na žalobcu bol vypnutý.

Správa o vykonanej kontrole zo dňa 20.8.2019, od 19.23 hod. na požívanie alkoholických nápojov s neg. výsledkom 0,0 mg/l alkoholu v dychu. List OR PZ MT zo dňa 28.11.2019, že u žalobcu, prechodne bytom A. XX/XX, F., sa nepodarilo vykonať kontrolu, nakoľko žalobca telefonicky uviedol, že sa nenachádza v meste Martin, ale v Trnave a o tejto skutočnosti bude OS MT sám informovať. Iné skutočnosti zistené neboli.

Na č.l.18 pripojenej veci 2Pr/52/18 sú záznamy z probácie v dňoch 11.1.2019, 18.2.2019, 6.5.2019, 19.7.2019, 17.9.2019, 8.11.2019.

a/ Podľa záznamu 19.7.2019, v tento deň žalobca prišiel k probačnej pracovníčke aj s otcom, ktorý potvrdil, že chce požiadať o zrušenie uloženého obmedzenia voči jeho osobe. Ďalší termín bol dohodnutý na 17.9.2019.

29. Z odôvodnenia unesenia OR PZ, OKP, 1. odd. vyšetrovania, ČVS:ORP-49/1-VYS-MT.2020 na č.l. 18 vyplýva, že na základe výpovede F. X. zo dňa 22.1.2020, ktorý sa o. i. odvolával na stretnutie s probačnou pracovníčkou OS MT P. A., vyšetrovatelka túto následne vytlačila. P. A. informovala, že vo veci vedenej pod 2Pr/52/2018 vykonávala probačný dohľad nad F. X., ktorý mal zákaz priblížiť sa k svojmu otcovi K. X.. Dňa 19.7.2019 prišli za ňou obaja - F. X. aj K. X., pričom K. X. ju žiadal o zrušenie tohto zákazu. Na otázku vyšetrovatelky odpovedala, že obaja boli triezvi, uvoľnení a pokojní. K. X. pôsobil normálne - rozhodne nie placho alebo ustráchané, takže ani v najmenšom nevyvolával dojem, že by sa dostavil pod nejakým tlakom. K. X. mal zdravotné problémy, pre ktoré bol aj hospitalizovaný a pred ňou vtedy hovoril, že syn mu robil nákupy a pomáha mu s varením. Vyjadril sa, že chce so synom žiť v spoločnej domácnosti. Ona ich vtedy usmernila v tom, že musia písomne požiadať o zrušenie zákazu približovania sa.

30. T. O., T. Š. v čestných vyhláseniach zo dňa 3.8.2021 (č.l. 127, 128) prehlásili, že majú vedomosť o pomeroch neb. K. X. za minulé obdobie, nakoľko dlhé roky bývajú v byte nachádzajúcom sa na prízemí rovnakého bytového domu ako poručiteľ, od poručiteľa vedia, že dlhší čas pred smrťou nemal peniaze na stravu, hygienu, chodil hladný, psychicky zničený a pôsobil ako bezdomovec, niekoľko dní pred smrťou bol apatický a má pochybnosti, že vnímal okolie. T. O. sa sťažoval na správanie syna F., ten podľa jeho slov nikde nepracoval a oberal ho o dôchodok. Obe ako obyvateľky bytového domu videli, že F. X. si do bytu otca vodil pochybné osobnosti, v ktorom do skorých ranných hodín popíjali, správali sa hlučne a takmer pravidelne rušili nočný kľud neviazaným správaním. Keď ho niekto upozornil na správanie počas nočných hodín, bol agresívny a drzý. Toto rušenie hlásili predsedníčke SVB. T. O. prehlásila, že posledný zásah polície bol 4.12. 2019 o 3.00 hod., kedy bol F. X. zadržaný. Obe prehlásili, že mu spolu poskytovali jedlo a stravu, nejaké peniaze mu poskytol aj jeho otec, dva týždne pred smrťou ho videli s podliatinami na tvári, do svojho bytu odmietal ísť zo strachu pred synom F., preto mu p. O. E., vlastníčka troch bytov v dome, poskytla kľúče od malej nebytovej miestnosti na prvom poschodí domu, kde sa K. X. ukrýval pred synom a v ktorom aj spával. Uvedené vedomosti obe podávajú s plnou zodpovednosťou ako svedectvo pre potreby konania pre OS Martin.

31. O. E. dňa 3. 8. 2021 (č.l. 129) podpísala čestne vyhlásenie, že poznala neb. K. X., žijúceho do konca jeho života na druhom poschodí bytového domu na I. ul. Nakoľko v uvedenom bytovom dome vlastní byt, K. X. občas stretla v dome, sťažoval sa na správanie syna F., bol hladný, neobriadený, špinavý a zapáchal a svojim zovňajškom pôsobil ako bezdomovec. T. O. a T. Š., bývajúce na prízemí domu, mu poskytovali občas jedlo, nakoľko sa jej sťažoval, že syn sa voči nemu správa vulgárne a agresívne a bál sa ho. Poskytla mu kľúče od nebytovej miestnosti na prvom poschodí v dome, kde p. K. X. nejaký čas prespával. Má vedomosť, že F. X. vodil do bytu pochybné osoby, ktoré od skorých ranných hodín popíjali, správali sa hlučne a pravidelne rušili nočný kľud neviazaným správaním, čo bolo hlásené predsedníčke SVB. Toto poskytuje s plnou zodpovednosťou ako svedectvo pre potreby konania pred OS Martin.

32. B.. M. A. v čestnom vyhlásení zo dňa 4. augusta 2021 (č.l. 130) prehlasuje, že neb. K. X. bol v posledné roky svojho života psychicky a fyzicky zlomený človek, bol apatický, so skleným pohľadom. Od jej nástupu do funkcie predsedu SVB začal narastať nedoplatok a nájomné. Určité obdobie nežil v byte sám, mal podnájomníka, v tomto období tam žil aj jeho syn F. X. a vtedy sa začali množiť sťažnosti

susedov a vlastníkov bytov na nerešpektovanie domového poriadku (rušenie nočného klľudu, nadmerný hluk, kriek, prespávanie v spoločných priestoroch bytového domu), toto riešila niekoľkokrát privolaním príslušníkov OR PZ i mestskej polície, po ich odchode sa situácia nezmenila. Byt, v ktorom žil, začal byť čoraz viac zanedbanejší, neuprataný, šíril sa z neho zápach, takisto bol aj neb. K. X. čoraz viac zanedbaný. Je jej známe, že často mu pomohli susedia (dali mu najesť, mohol si u nich oddýchnuť). Poznala ho aj z obdobia, keď žil sám, bol priateľský, rád hodil na ryby, bol ústretový. Čestné vyhlásenie dáva pre účely OS Martin ako predseda SVB Žatienka.

33. J.. D. A. v čestnom vyhlásení zo dňa 16.8.2021, vyhlásil, že dňa 17.12.2019 v byte neb. K. X. na l. XX/X v Martine vyfotografoval priestory bytu na požiadanie F.. P. E.. V byte sa stretla s p. P. Q., ktorú sprevádzal jej syn F. K.. Pri stretnutí riešili odev do truhly pre nebohého. P. Q. počas stretnutia hovorila o tom, ako nebohému pomáhala, ako ho opatrovala a upratovala, čo bolo zjavne v rozpore so stavom v byte, čím dala podnet pre zdokumentovanie fotografiami.

34. V odôvodnení návrhu na vzatie do väzby, vo veci vedenej na OS Martin, sp. zn. 3Tp/71/2019 (č. l. 3), sa uvádza, že K. X. ako svedok uviedol, že v utorok 3.12.2019 boli v jeho byte syn F. X., F. so Q., nevie, ako sa volajú priezviskom, nikto viac tam určite nebol. Z toho utorok v noci bol v kuchyni a spal. Potom počul hluk a všimol si, že sa hádajú a bijú, ten Q. Q. F. Prišiel do izby, oni neprestali a Q. napádal F. s kuchynským nožom. Niečo mu bol dlhý, tak sa hádali. Ako Q. napádal F. nožom, to on nevie. Už nič tam nevidel. Tak išiel naspäť do izby a spal a F. ich vyhnal. To, že ich vyhnal, vie tak, lebo ich počul kričať, bolo to o druhej ráno.

35. Návrh na vzatie do väzby žalobcu bol podaný z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, s odôvodnením, že dňa 4.12.2019 bol vyšetrovateľom OR PZ OKP MT uznesením ČVS: ORP-770/1-VYS-MT-2019 vznesené obvinenie F. X., nar. XX.X.XXXX pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa tam uvedenej právnej úpravy, na tom skutkovom základe, že dňa 4.12.2019 asi o 3.00 hod. v priestoroch bytu na ul. Záborského č. 10/3 v F. vošiel do izby, kde spali F. F. a Q. C., zasvietil svetlo a vyhrážal sa im, že ich zabije, pričom F. F. vulgárne nadával ... , Q. C. ho na to odsotil a opakovane ho vyzval, aby ich pustil, čo obvinený odmietal...F. X. bol dňa 4.12.2019 o 4.00 hod. obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Tr. poriadku hliadkou OO PZ MT - Východ. Dňa 4.12.2019 v čase o 5:05 hod. bol prevzatý podľa § 86 ods. 3 Tr. poriadku vyšetrovateľom OR PZ. OS Martin uznesením zo dňa 6. 12. 2019 rozhodol podľa § 87 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 71 písm. c/ Tr. por., že sa obv. F. X., nar. XX. XX. XXXX, berie do väzby.

36. V príl. obálke na č.l. 164, fotografie od žalobcu v bielej obálke zobrazujú žalobcu v kuchyni pri príprave jedla s jeho otcom, otca žalobcu na ulici, so psom v prírode, sediaceho vonku pri stole s občerstvením, otca žalobcu za kuchynským stolom s jedlom, so zvieratkami, zásoby potravín, prípravu jedla, posteľ, pripravený stôl s jedlom a nápojmi, izba s posteľou a televízorom... Zdokumentované priestory sú čisté, otec žalobcu na fotografiách je vždy čisto oblečený. Fotografie od žalovaného zobrazujú veľmi znečistené WC, neustlaná posteľ, na kope nahádzané oblečenie, poškodené dvere.

37. Svedkyňa p. Q. na pojednávaní dňa 8.9.2021 (záp. o poj. č.l. 158) vypovedala, že je matkou žalobcu, s K. X. nebola zosobášená, ale mali spolu syna - žalobcu. Tibor Perina si ho vyžiadal do svojej starostlivosti. Keď mal cca 15 rokov, povedal svedkyňi, že nezvládol jeho výchovu, aby si ho vzala ku sebe, tak sa stalo. Neskôr K. X. žiadal, aby sa F. presťahoval k nemu. Stalo sa tak, keď bol žalobca dospelý. Obaja mali problém s alkoholom. Spolu žili pekne, ale problém bol medzi nimi alkohol. Synovi vadilo, keď otec prišiel „pocikaný alebo pokakaný“ domov. Syn mal aj zákaz používať alkohol na základe právoplatného rozhodnutia súdu. Preto sa spolu hádali, ale keď pretriezveli, všetko si odpustili a žili spolu dobre. Vedela, že neb. K. X. chodieval za otcom na Podháj. K fotografiám, ktoré predložil žalobca, vypovedala, že sú to fotografie tesne predtým, ako K. X. zomrel. Žalobca a jeho otec chceli osláviť svoje meniny. Urobili nákup, pochválili sa, že si kúpili nealko pivo. Po oslave si žalobca zavola kamaráta s jeho priateľkou, aby tam bývali. Následne došlo medzi mladými ku konfliktu. Kamarát zavola na F. policajtov, čo mu vyhovovalo, lebo vedel, v akej je situácii, že nemôže piť a vtedy nafúkal. Následne bola aj so svojou nevestou upratať byt otcovi žalobcu a vyjadril sa, čo teraz bude v byte sám robiť, keď F. tam nie je. Bolo mu ľúto, že je vo väzbe a nemôže s ním bývať. Spýtala sa ho, či súhlasí s tým, aby u neho bývali cudzí muži s tou priateľkou. Povedal, že nechce, aby tam bývali, ale mali s ním dohodu, že za alkohol môžu u neho bývať. Svedkyňa ich nakoniec z bytu vyhodila. Svedkyňa poskytovala opateru

otcovi žalobcu na základe zmluvy o výkone osobnej asistencie, ktorú aj súdu predložila. Bola upratať v čase, keď ešte žil. Keď tam býval priateľ jej syna s priateľkou, povedala, že za nich upratovať nebude. K fotografiám od žalovaného - znečistené WC, vypovedala, že p. X. praskol vred a takto zostal byť. Po p. X. upratala asi týždeň alebo dva po jeho smrti.

38. Svedok J. Š. na pojednávaní dňa 8.9.2021 vypovedal, že F. X. pozná cez jeho matku, p. Q.. Žalobcu odsťahoval od jeho kamaráta k jeho otcovi, inak sa s ním nestretáva. Vedel, že žalobca mal nehody s otcom a za to bol aj odsúdený. Keď ho pustili z vyšetrovacej väzby, sťahoval ho od jeho kamaráta k jeho otcovi. Vedel, že žil u nejakého kamaráta, nepamätal si presne, kto to bol. Bolo to cca 2 alebo 3 roky, na prelome jar/leto. Išiel na návštevu k jeho mame, p. Q.. Keď tam prišiel, bol tam na návšteve žalobca aj s otcom. Otec žalobcu poprosil svedka, aby presťahoval žalobcu od jeho kamaráta ku nemu domov. Tak ho presťahoval k otcovi. PZ žalobcu požiadal, aby súd zaprotokoloval, že svedok vypovedal, že jeho otec povedal, že chce, aby syn u neho býval, na to svedok uviedol: „Áno, súhlasím, takto to bolo.“. Ďalej svedok doplnil, že žalobca ho poprosil, aby odviezol nejaké veci aj otcovi do nemocnice, urobil tak.

39. Svedok F. Q. na pojednávaní dňa 8.9.2021 vypovedal, že žalobcu dobre pozná. Poznal aj jeho otca K. X., aj p. Q. ako bývalú manželku p. K. X., ktorú aj stretával u p. K. X.. Vedel, že F. X. hnevalo, že jeho otec pil. Sám bol svedkom toho, že sa na tieto veci hneval, lebo sám nechcel piť. Keď p. X. nemal nepil, vzťah medzi žalobcom a otcom bol v pohode. Chodili aj ku svedkovi, u svedka na záhrade spolu grilovali. Tým, že žalobca bol taký prchký, tak mu skutočnosť, že jeho otec pil, vadila. Svedok uviedol, napr., ... ktorého syna by nenahnevala taká situácia, keď prišiel domov, jeho otec mal vypité, bol pocikávaný a keď mu kázal, aby si to vyzliekol, tak ešte mu z nohavíc vypadli exkrementy, tak to ho hnevalo.“ Vedel o zákaze priblíženia žalobcu k otcovi, vtedy býval žalobca u svedka. Vtedy nastúpil aj do roboty, vedel dobre variť. Podľa svedka netrpeli ani jeden hladom. Na otázku PZ žalovaného, odkiaľ má takú vedomosť, vypovedal, že keď bol v Martine, skoro vždy sa tam zastavil.

Keď bol žalobca vo väzbe, stretol p. X. pri Turci, bol ošarpaný a pýtal si od svedka 2,- eurá, chcel ísť za svojim otcom; to bolo posledný raz, čo ho videl a potom zomrel. K stavu bytu v čase, keď svedok navštevoval domácnosť žalobcu a jeho otca, vypovedal, že byt vyzeral tak, ako keď bývajú dvaja starí mládenci, kuchyňa bola vždy uprataná a riady neboli, ale v izbe, kde žil p. K. X., býval tam s nejakým p. E., nebol vždy poriadok, že „nebol nejaký neporiadok, ale veci cez stoličku a tak, taký chlapský neporiadok“. Kúpeľne, keď tam chodieval, neboli špinavé. K F. chodili aj návštevy, K. nie, mal tam len kamaráta E., ktorý spával na zemi. Na otázku PZ žalovaného, či bol svedkom, že sa tam pilo, vypovedal, že videl v byte fľašu, ale v čase jeho návštevy nepili. Vypovedal o tom, že žalobca a jeho otec mali dohodu, že nebudú piť, ktorú aj dodržiavali, potom začal znova K. piť a potom to porušil aj F..

40. Na pojednávaní dňa 27.10.2021 svedkyňa p. L. vypovedala, že je bývalá partnerka žalobcu a terajšia kamarátka. Dieťa, ktoré má, nie je so žalobcom. Chodila do domácnosti p. X. aj pred tým, keď mal žalobca zákaz stretávania sa so svojim otcom. Vie, že p. X. toto obvinenie stiahol a chcel, aby sa o neho žalobca staral a s ním býval. Sama videla, že žalobca svojmu otcovi varil, staral sa o neho, chodil s ním do mesta sa najesť, keď bol otec triezvy. Otec žalobcu dosť pil, mal problémy s tým, že sa často pocikával aj pokakal a stávalo sa mu to aj vonku. K spolužitiu po zákaze priblíženia sa k otcovi vypovedala, že to boli bežné hádky, nič vážnejšie. Vie, že boli párkrát na rybačke, videla fotky z tohto obdobia, chodili spolu do mesta, žalobca pre otca varil, kúpil ho. K roku 2018 vypovedala, že boli medzi nimi hádky, keď prišiel p. X. st. opitý. O domácnosť sa staral p. X. ml. Žalovaný pred svedkyňou uviedol, že pred smrťou chodil jeho syn ku nemu na stravu - k tomu svedkyňa vypovedala, že otec žalobcu chodieval na Podháj do bufetu, chodil tam piť, sama ho tam niekedy videla a žalovaný býva na Podháj, čo žalovaný potvrdil. Vypovedala, že domov chodieval v stave, keď bolo dôvodné ho len uložiť do postele a v takom stave si nevšimol, že je navarené. Vypovedala, že domácnosť žalobcu a jeho otca navštevovala aj po roku 2018, po rozchode, a pred rokom 2018 bývala aj v spoločnej domácnosti.

41. Žalobca na pojednávaní dňa 27.10.2021 vypovedal, že v období od novembra 2018 do júna 2019 nežil s otcom, pretože musel rešpektovať súdne rozhodnutie - zákaz styku s otcom. V tomto období žil s otcom p. E. L., obaja boli alkoholici. V tomto období bol byt v hroznom stave, keďže sa sám nemohol o otca starať. K otcovi sa vrátil z iniciatívy otca, ktorý mu volal, aby prišiel a s ním bývať, že mu to odpúšťa, lebo všetkému na vine bol alkohol. Potom p. L. pre zdravotné problémy zostal žiť v ústave a žili otcom v byte sami dvaja. Pol roka pred smrťou otca mali ideálny vzťah, pretože sa snažili obmedziť požívanie alkoholu. Z tohto obdobia sú aj fotografie, ako boli spolu na rybách, viedli domácnosť, urobili si oslavu menín. Poukázal na výpoveď otca v jeho prospech v konaní 3Tp/71/2019, na výpoveď probačnej

pracovníčky, že otec žiadal zrušiť zákaz priblíženia sa k nemu. Poprel argumentáciu žalovaného, že otec chodil hladný, vždy mali nakúpené v chladničke jedlo a varil, lebo pracoval aj ako kuchár.

K otázke PZ žalovaného, ako môže preukázať idylický vzťah za posledného pol roka pred smrťou jeho otca, vypovedal, že toto preukazujú fotografie a videá, ako boli na hubách, so psom, fotografie z rybačky, z oslavy, výpoveď F. U. aj výpoveď jeho otca pri jeho poslednom vzatí do väzby.

K čestným vyhláseniam, ktoré predložil žalovaný, žalobca vypovedal, že je to lož, že v r. 2018 svojho otca napadol, ale v r. 2019 sa to už neopakovalo a už vôbec nie dva týždne pred jeho smrťou, že tieto čestné vyhlásenia vyzerajú tak, akoby niekto nadiktoval niekomu, čo tam má napísať, že relevantnejšie by boli výpovede tých susedov, ktorí ku ním chodili na návštevu, napr. P. L., F. U..

K finančnej situácii otca vypovedal, že otec mal na starosti zaplatiť byt, cca 150,- Eur mesačne, ostatné náklady platil sám. Nakupoval potraviny a iné, nekontroloval otca, či platí za byt, o dlhu v tomto smere nič nevedel.

K stavu bytu na fotografiách, ktoré predložil žalovaný, vypovedal, že takto vyzeral byt vždy, keď sa sám z bytu vzdialil, čo i len na mesiac.

K námietke žalovanej strany, že fotografie od žalobcu nemôžu preukázať skutočnosti, o ktorých vypovedá žalobca, lebo nie je zrejmé, kedy boli vyhotovené, žalobca vypovedal, že z týchto fotografií jeho otca možno ustáliť, že to nie sú staré fotografie a tieto vypovedajú viac o tom ako výpoveď „nejakej susedy“.

Žalovaný k fotografiám od žalobcu vypovedal, že tak vyzeral jeho syn pred smrťou, akurát bol strašne zoslabnutý.

42. PZ žalobcu namietal čestné vyhlásenia, že tieto sú zhodné čo do textácie, štylizácie, sú napísané na tom istom stroji a preto si myslí, že tieto niekto predpripravil a dal podpísať tam uvedeným osobám. Žiadal preto, aby sa na ne neprihliadalo.

43. PZ žalovaného k tomu uviedol, že tieto vyhlásenia písal sám tak, že sa s týmito paniami stretol v jednom byte, žiadal ich, aby vypovedali ako svedkyne, čo odmietli, tak sa s nimi rozprával, čo všetko videli a čo vedia o tomto vzťahu. Oni mu toto všetko porozprávali. PZ si z toho urobil záznam a keďže oni sú už staršie osoby, tak to následne doma spísal, prišiel asi o 3-4 dni za nimi, predložil im to a oni to potom podpísali.

44. Žalovaný na pojednávaní dňa 27.10.2021 vypovedal, že z dôvodu zlého zdravotného stavu nemohol za synom chodiť, ale syn prišiel za ním a povedal mu, že ho o všetko obrali. Chodili za ním p. Q., jej syn a ďalší syn p. Q.H., F., že sa mu vyhrážali, keď nepodpíše byt, ho zabijú. Na otázku súdu, kedy sa to stalo, vypovedal, že asi týždeň pred smrťou, bol zdrogovaný, tiež uviedol - ako mohol piť, keď nemal peniaze, keď ho o všetky peniaze obrali. Chodieval na Podháj si posediť, prišiel za žalovaným a povedal: „Ocinko, hladný som, nemáš čo jesť?“

45. Žalobca na tomto pojednávaní poprel, že by nútil otca podpísať nejaký dokument, nenútil ho ani napísať závet. Ak bol otec žalobcu u svojho otca týždeň pred smrťou v žalostnom stave, tak žalobca už bol v tom čase vo väzbe v Žiline.

46. Žalovaný vypovedal, že koncom roka 2019 sa stretol so svojim synom, aj s jeho dcérou u neho doma. Dcéra navrhovala neb. synovi žalovaného, aby išiel do sociálneho domu, čo najskôr prisľúbil a potom odmietol. Bol roztratený a bál sa - ukázal smerom k žalobcovi. V r. 2019 ho syn navštívil viackrát, bol v dezolátnom stave a hovoril žalovanému, že sa bojí ísť domov, chcel zostať u žalovaného. Nezaujímal sa, prečo jeho syn nemal peniaze, až keď mu prišiel povedať, že ho o všetko oberú.

47. OR PZ Martin, OKP, 1. odd. vyšetrovania, uznesením ČVS: ORP-49/1-VYS-MT-2018 zo dňa 7. 2. 2020, vec podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť F. X., nar. XX.X.XXXX tým, že ako syn K. X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Martin, I. XX/X, s ktorým žil v spoločnej domácnosti, tohto dlhodobo fyzicky napádal, neustále týral, terorizoval, vydieral vyžadovaním fin. prostriedkov a preto nesie zodpovednosť za poškodenie zdravia a jeho predčasné úmrtie - odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie tr. stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku.

V odôvodnení sa uvádza, že na OR, OKP v Martine, odd. vyšetrovania, bolo dňa 10.1.2020 z OP v Martine odstúpené tr. oznámenie F.. P. E.A., ktorá podala podnet na tr. stíhanie na Martina Perinu, syna zosnulého K. X., nar. X.X.XXXX v Martine, zosnulého XX.XX.XXXX, za účelom preverenia, či nedošlo

k úmrtiu Tibora Perinu na základe dlhodobého fyzického týrania, psychického i finančného vydierania a dlhobovej drogovej aktivity jeho syna F. X., teda či nespáchal úmyselný tr. čin proti poručiteľovi ...

V odôvodnení tohto rozhodnutia sa o. i. uvádza, že niektoré skutočnosti, ktoré vo svojom oznámení spomína p. E., sú síce pravdivé - že F. X. svojho otca vydieral vyžadovaním fin. prostriedkov, najmä jeho dôchodku, že sa mu vyhrážal dobitím a zabitím, že od januára 2018 do mája 2018 ho najmenej 6x napadol a zbil, avšak toto jeho konanie, ktorého sa dopustil voči svojmu otcovi, už bolo OS MT kvalifikované ako pokračujúci zločin vydierania ... a rozsudkom OS MT 13T/97/2018 zo dňa 25.10.2018 bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom...

V závere uznesenia sa uvádza, že na základe objektívneho vyhodnotenia všetkých získaných informácií je možno jednoznačne konštatovať, že konanie F. X. nenaplnilo skutkovú podstatu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona ani skutkovú podstatu iného tr. činu, teda nejde vo veci o podozrenie z tr. činu, nie je dôvod na začatie tr. stíhania, nie je na mieste vec vybaviť inak, preto vec v zmysle § 197 ods. . písm. d/ Tr. poriadku bola odmietnutá.

48. Podľa § 35 ods. 1 OZ, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

49. Podľa § 35 ods. 2 OZ, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

50. Podľa § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

51. Podľa § 461 ods. 1 OZ, dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

52. Podľa § 461 ods. 2 OZ, ak nenadobudne dedičstvo dedič zo závetu, nastupujú namiesto neho dedičia zo zákona. Ak sa nadobudne zo závetu len časť dedičstva, nadobúdajú zvyšujúcu časť dedičia zo zákona.

53. Podľa § 469 OZ, nededí, kto sa dopustil úmyselného trestného činu proti poručiteľovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom alebo zavrhnutia hodného konania proti prejavu poručiteľovej poslednej vôle. Môže však dediť, ak mu poručiteľ tento čin odpustil.

54. Podľa § 473 ods. 1 OZ, v prvej skupine dedia poručiteľove deti a manžel, každý z nich rovnakým dielom.

55. Podľa § 474 ods. 1 OZ, ak nededia poručiteľovi potomci, dedí v druhej skupine manžel, poručiteľovi rodičia a ďalej tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

56. Podľa § 165 CMP, účastníkmi konania o dedičstve sú tí, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi.

57. Podľa § 192 CMP, ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, ide o spor o dedičské právo.

58. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

59. Podľa § 194 ods. CMP, ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako

menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

60. Uznesením OS MT, sp. zn. 17D/754/2019 zo dňa 20.10.2020, mal súd preukázané, že v dedičskej veci po neb. K. X., rod. X., nar. X.X.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, poručiteľ nezanechal závet ani listinu o vydedení. V zmysle ust. § 461 ods. 2 OZ, ak nenadobudne dedičstvo dedič zo závetu, nastupujú namiesto neho dedičia zo zákona. Ako dedič zo zákona v prvej dedičskej skupine po poručiteľovi je syn poručiteľa - žalobca (§ 473 ods. 1 OZ). Jedným z predpokladov dedenia je existencia spôsobilého dediča. Zo všeobecného pravidla, že každý subjekt má dedičskú spôsobilosť, robí OZ výnimku v ust. § 469 OZ, podľa ktorého, nededí, kto sa dopustil úmyselného trestného činu proti poručiteľovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom alebo zavrhnutia hodného konania proti prejavu poručiteľovej poslednej vôle. Môže však dedič, ak mu poručiteľ tento čin odpustil.

61. Súd mal preukázané rozsudkom OS MT 13T/97/ 2018 zo dňa 25.10.2018 (ods. 27), že žalobca, dedič po poručiteľovi K. X. v zmysle § 473 ods. 1 OZ, sa dopustil proti poručiteľovi úmyselného trestného činu a preto sa stal v zmysle ust. § 469 OZ nespôsobilým dedičom po poručiteľovi K. X..

62. Dedičská nespôsobilosť v zmysle ust. § 469 OZ nastáva pri splnení stanovených podmienok, t. j. zo zákona. Z hľadiska aplikácie ust. § 469 OZ postačuje spáchanie akéhokoľvek úmyselného tr. činu voči osobám uvedeným v tomto zákonnom ustanovení, a v prípade, že bol dedič za tr. čin. aj odsúdený, súd je takýmto rozhodnutím viazaný v zmysle ust. § 193 CSP.

63. Podľa § 469 OZ nededí ten, kto sa dopustil úmyselného tr. činu proti poručiteľovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom alebo zavrhnutia hodného konania proti prejavu poručiteľovej poslednej vôle. Nespôsobilosť existujúca v dobe smrti poručiteľa vylučuje dediča z dedenia. Ak táto nespôsobilosť existovala počas života poručiteľa, avšak pred jeho smrťou zanikla, napr. odpustením - odstránením prekážky dedičskej nespôsobilosti dedičská nespôsobilosť zaniká. Preto rozhodným ohľadne dedičskej spôsobilosti bude stav v dobe smrti poručiteľa.

64. Žalobca v konaní o dedičstve na OS MT, pod sp.zn. 17D/754/2019, prostredníctvom svojho PZ, argumentoval, že na žalobcu sa ust. § 469 OZ nevzťahuje, lebo poručiteľ K. X. žalobcovi čin (vid' ods. 27), odpustil. Dedičský súd uznesením, č.k. 17D/754/2019-121 zo dňa 20.10.2020, odkázal účastníka F. X., rod. X., nar. XX.X.XXXX, syna poručiteľa, aby do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia podal na OS MT žalobu o určenie, že je dedičom po poručiteľovi K. X. a konanie o dedičstve prerušil.

65. V konaní o dedičstve vzniká spor o dedičské právo (§ 192 CMP -194 CMP), ak niekto tvrdí, že je dedičom - žalobca ako dedič po poručiteľovi v zmysle § 473 ods. 1 OZ - a tým popiera dedičské právo toho, koho na základe výsledkov doterajšieho konania považuje za domnelého dediča dedičský súd (notár ako súdny komisár) - žalovaného, otca poručiteľa ako dediča v zmysle ust. § 474 ods. 1 OZ.

66. Zákon pre odpustenie konania nespôsobilého dediča nepredpisuje žiadnu právnu formu. Poručiteľ tak môže urobiť písomne, ústne alebo mlčky (konkludentne). Avšak iba z nečinnosti poručiteľa nemožno bez všetkého vyvodiť odpustenie.

67. Súd pri aplikácii ust. § 469 OZ v súvislosti s argumentáciou žalobcu, že poručiteľ žalobcovi jeho čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený vo veci vedenej na OS MT pod sp. zn. 13T/97/2018, odpustil, vychádzal z preukázaného konania poručiteľa vo vzťahu k žalobcovi, opísaného nižšie, teda nie z nečinnosti poručiteľa K. X.. Súd vychádzal z konania poručiteľa, ktoré bolo súdu preukázané po tom, ako bol žalobcovi uložený zákaz priblížiť sa žalobcovi k poručiteľovi uvedeným právoplatným rozsudkom OS Martin (ods. 27).

68. Výpoveďou žalobcu na pojednávaní dňa 27.10.2021 mal súd preukázané, že po tom, ako poručiteľ žalobcovi odpustil, sa žalobca vrátil do spoločnej domácnosti k poručiteľovi a viedli spoločnú domácnosť, a to z iniciatívy poručiteľa, čo preukázala okrem výpovede žalobcu aj výpoveď svedka J. Š. na pojednávaní dňa 8.9.2021. Výpoveď tohto svedka preukázala súdu, že to bol poručiteľ, ktorý si želal, aby sa žalobca po právoplatnosti rozsudku OS MT 13T/97/2018 vrátil do bytu k poručiteľovi, lebo na základe práve tohto rozsudku žalobca žil u svojho priateľa F. Q., ktorý vypovedal vo veci ako svedok

na pojednávaní dňa 8.9.2021 a potvrdil súdu, že po tom, ako bol žalobcovi uložený zákaz približovania sa k jeho otcovi, býval u neho, že následne sa presťahoval k svojmu otcovi a nastúpil aj do roboty.

69. Bolo preukázané výpoveďou svedka J. Š. na pojednávaní dňa 8.9.2021, že to bol poručiteľ, otec žalobcu, ktorý požiadal svedka, aby presťahoval žalobcu od jeho kamaráta ku nemu domov, čo svedok aj urobil. Na výslovnú otázku PZ žalobcu svedok znova súhlasil s protokoláciou, že to bolo tak, že otec žalobcu povedal, že chce, aby syn u neho býval.

70. Vo vzťahu k vyhodnoteniu, že poručiteľ, otec žalobcu, odpustil svojmu synovi čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom OS Martin 13T/97/2018, bolo rozhodné aj iné konanie poručiteľa vo vzťahu k jeho synovi, preukázané výsluchom probačnej pracovníčky Jarmily Kovalčíkovej vo veci OR PZ MT, OKP, 1. odd. vyšetrovania, ČVS: ORP-49/1-VYS-MT-2020 (ods. 29). Z výpovede P. A. v uvedenej veci vyplýva, že vykonávala vo veci vedenej na OS Martin pod sp.zn. 2Pr/52/2018 probačný dohľad nad žalobcom, ktorý mal zákaz priblížiť sa k svojmu otcovi a svojou výpoveďou potvrdila tvrdenie žalobcu, že dňa 19.7.2019 prišli za ňou žalobca aj jeho otec, pričom to bol p. K. X., otec žalobcu, ktorý ju žiadal o zrušenie tohto zákazu. Vypovedala tiež, že obaja boli triezvi, uvoľnení a pokojní a poručiteľ, otec žalobcu, pôsobil normálne, rozhodne nie placho alebo ustráchané. Preto súd tvrdenie žalovaného v jeho písomnom vyjadrení, že k odpusteniu mohlo dôjsť jedine pod nátlakom, vyhodnotil ako nepreukázané, k tomu viď aj ods. 69, 71.

Pokiaľ žalovaný argumentoval, že v priebehu 5 mesiacov od návštevy probačnej úradníčky poručiteľ nepodal písomnú žiadosť v zmysle pokynu probačnej úradníčky, súd v tejto súvislosti poukazuje na zákonné predpoklady ust § 469 OZ, k tomu súd odkazuje aj na odôvodnenie v ods. 66, ods. 67 a nasl., ods. 75.

71. Rovnako výpoveď otca žalobcu, poručiteľa, ako je táto zachytená v zápisnici o výsluchu svedka OR PZ, OKP, 3. odd. vyšetrovania, zo dňa 5.12.2019 (ods. 24), je podľa názoru súdu takým konaním poručiteľa, ktoré preukazuje odpustenie žalobcovi, keď výslovne uviedol, že vypovedať vo veci chce, tiež, keď na otázku obhajcu, či súhlasí s tým, aby jeho syn býval s ním v jeho byte, otec žalobcu ako svedok odpovedal „Áno, súhlasím, môže a keď sa vráti môže tiež, nemám námietky okrem toho aby Stan a tá priateľka nechodili ku mne, sú fest falošní, kamaráta udávať. Chcem nech sa Martin vráti domov a hotovo, bude pokoj“.

72. Na preukázané konanie poručiteľa, ako je opísané v ods. 68 a nasl., súd odkazuje aj v súvislosti s vyjadrením žalovaného v jeho písomnom vyjadrení, kde poukazuje na stanovisko sudkyne Mgr. Kataríny Janotovej, ktoré vyplýva z rozhodnutia KS ZA 6Cod/7/2020 zo dňa 31.júla 2020 (viď ods. 14, 23). Uvedené stanovisko je súčasťou odôvodnenia predmetného rozhodnutia KS ZA. Súd nie je viazaný týmto stanoviskom v zmysle § 193 CSP. Súd dopĺňa, že nespochybňuje stanovisko konajúcej sudkyne vo veci 17D/754/2019, avšak bolo dôvodné, okrem skutočnosti, z ktorých vychádzala konajúca sudkyňa vo veci 17D/754/2019, vychádzať aj z ďalších dôkazov, ktoré boli vykonané v konajúcej veci, nad rámec dôkazov, ktoré mala k dispozícii sudkyňa konajúca vo veci 17D/754/2019.

73. Nebola preukázaná ani argumentácia žalovaného, že K. X. nemohol vypovedať v prospech F. X., s ohľadom na skutočnosť, že k úmrtiu došlo 16.12.2019 o 6.00 hod. ... Súd uvádza, že vychádzal z výpovedí poručiteľa, ktoré urobil počas jeho života, ako to preukazuje napr. zápisnica o jeho výpovedi ako svedka (ods. 24). Tiež výpoveď probačnej pracovníčky OS MT, p. P. A., preukazuje, že poručiteľ K. X. sa so svojim synom - žalobcom, ustanovil za p. P. A.A..

74. Z vyššie opísaného konania poručiteľa k jeho synovi po tom, ako bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin proti poručiteľovi, bolo dôvodné aj v zmysle výkladových pravidiel podľa § 35 OZ prijať záver, že uvedeným konaním bola prejavená vôľa poručiteľa odpustiť svojmu synovi - žalobcovi, tr. čin, pre ktorý bol právoplatne odsúdený vo veci vedenej na OS MT pod sp.zn. 13T/97/2018. Podľa § 35 ods. 1 OZ, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím. Vyššie opísané konanie poručiteľa, podľa názoru súdu, preukazuje odpustenie uvedeného tr. činu, pre ktorý sa stal žalobca nespôsobilým dedičom v zmysle § 469 OZ. Tento prejav vôle poručiteľa bol prejavovaný takým spôsobom, ktorý nezbudil pochybnosti o tom, že poručiteľ svoju synovi odpustil. Nesporne poručiteľ prejavil vôľu sám, ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 5.12.2019 vo veci ORP-770/1-VYS-MT-2019 - sám chcel, aby sa F. domov vrátil, sám súhlasil, aby býval s ním v spoločnej domácnosti, sám požiadal probačnú pracovníčku o zrušenie zákazu uloženého žalobcovi rozsudkom 13T/97/2018, sám požiadal svedka J.

Š., aby žalobcu presťahoval k nemu. Podľa názoru súdu, tieto úkony, ktoré vykonal poručiteľ vo vzťahu k svojmu synovi, je dôvodné vyhodnotiť ako navonok prejavenu vôľu poručiteľa (§ 34 OZ) smerujúcu k odpusteniu, v zmysle interpretačných pravidiel ust. § 35 ods. 1 a 2 OZ je dôvodné vyhodnotiť takto prejavenu vôľu ako určitý a zrozumiteľný prejav odpustenia poručiteľa žalobcovi, s právnymi následkami odpustenia, ako vyplývajú z ust. § 469 OZ.

75. V zmysle ust. § 35 OZ možno prejav vôle urobiť zásadne akýmkoľvek spôsobom, ktorý robí vôľu konajúceho poznateľnou pre iné osoby. Výslovne urobené úkony poručiteľa (ods. 68 - 72) je dôvodné vykladať v zmysle výkladových pravidiel v ust. § 35 ods. 2 OZ, pretože ak poručiteľ sám chcel, aby žalobca s ním žil v spoločnej domácnosti, sám prejavil vôľu zrušiť žalobcovi uložený zákaz priblíženia, bolo dôvodné prihliadnuť na túto vôľu poručiteľa prejavenu opísanými úkonmi, a teda aj logické usudzovať na úmysel poručiteľa o odpustení žalobcovi jeho čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený vo veci 13T/97/2018, preto je vo vzťahu k týmto úkonom poručiteľa opodstatnený aj záver o určitosti právneho úkonu v zmysle § 37 OZ. Bolo dôvodné tieto úkony, prejavy vôle poručiteľa, vykladať so zreteľom na všetky okolnosti daného prípadu, t. j., že tieto výslovné úkony poručiteľ robil následne po tom, ako bol žalobca právoplatne odsúdený, a potom, ako žalobca rešpektoval tento zákaz, odsťahoval sa k svojmu priateľovi, práve poručiteľ robil úkony smerujúce k tomu, aby sa poručiteľ k nemu znovu nasťahoval. Tieto prejavy vôle poručiteľa vo vzťahu k žalobcovi, podľa názoru súdu, zodpovedali skutočnému obsahu vôle poručiteľa, odpusteniu - lebo jazykové prejavy poručiteľa a jeho konanie takýto výklad vôle poručiteľa pripúšťajú. Poručiteľ teda pred svojou smrťou odvrátil právne následky ust. § 469 OZ v dôsledku tr. činu žalobcu podľa rozsudku OS MT 13T/97/2018 a žalobca sa opäť stal spôsobilým dedičom.

76. K argumentácii PZ žalovaného, že poručiteľ nespísal po tom, ako odpustil žalobcovi jeho čin (13T/97/2018), závet ako prejav odpustenia, súd uvádza, že odpustenie je jednostranným právnym úkonom poručiteľa, pre ktorý zákon nevyžaduje žiadnu osobitnú formu a z paragrafového znenia ust. § 469 OZ vyplýva, že nevyžaduje ani, že sa tak má stať formou závetu. Ak už raz došlo k odpusteniu, toto odpustenie je neodvolateľné.

77. Pokiaľ žalovaný argumentoval následným správaním sa žalobcu, po tom, ako sa žalobca po odpustení nasťahoval do spoločnej domácnosti poručiteľa a ktoré podľa žalovaného malo naplniť rovnako skutkovú podstatu úmyselného tr. činu proti poručiteľovi, súd uvádza, že takéto správanie sa žalobcu následne, po akte odpustenia činu v zmysle právoplatného rozsudku 13T/97/2018, preukázané nebolo.

78. Žalovaný v písomnom vyjadrení identifikoval sťažnosti svojho syna na správanie sa žalobcu za posledné dva roky návštevy. Ani zo žalovaným predložených čestných vyjadrení nebolo možno ustáliť, že tam opísané správanie žalobcu k poručiteľovi bolo v období pred jeho smrťou, po tom, čo poručiteľ odpustil žalobcovi správanie, za ktoré bol žalobca právoplatne odsúdený rozsudkom OS MT sp.zn. 13T/97/2018. Preto súd vychádzal z preukázanej skutočnosti, že za správanie, ktoré žalovaný opísal v jeho písomných vyjadreniach k žalobe a ktoré tvrdil aj na pojednávaní, tiež správanie, ktoré vyplýva z čestných vyhlásení, doložených žalovaným, bol žalobca právoplatne odsúdený rozsudkom OS MT, sp.zn. 13T/97/2018, zo dňa 25.10.2018, právoplatným 25.10.2018, ako sa uvádza aj v uznesení OR PZ Martin, ČVS: ORP-49/1-VYS-MT-2020 zo dňa 7. 2. 2020 (ods. 67), kde sa tiež uvádza, že na základe objektívneho vyhodnotenia všetkých získaných informácií je možno jednoznačne konštatovať, že konanie F. X. nenaplnilo skutkovú podstatu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona ani skutkovú podstatu iného trestného činu, teda nejde vo veci o podozrenie z trestného činu, nie je dôvod na začatie tr. stíhania, nie je na mieste vec vybaviť inak, preto vec v zmysle § 197 ods. . písm. d/ Tr. poriadku bola odmietnutá.

79. Preto v súvislosti s vyhodnotením dedičskej (ne)spôsobilosti za správanie, ktorého sa mal žalobca dopustiť proti poručiteľovi v období po odpustení skutku v zmysle rozsudku OS MT 13T/97/2018, súd vychádzal z uznesenia OR PZ Martin, OKP, ČVS: ORP-49/1-VYS-MT-2020, ktorým bola odmietnutá vec podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby (viď ods. 47), a to na základe tr. oznámenia F. P. E., ktoré tr. oznámenie bolo podané po smrti poručiteľa K. X., nar. X.X.XXXX, keď sťažnosť F. P. E. proti tomuto uzneseniu následne Okresná prokuratúra Martin, sp.zn. 1Pn/7/20/5506-13, uznesením zo dňa 17.9.2020 túto sťažnosť zamietla. Podľa ust. § 193 tretia veta CSP, ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný

podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich páchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

80. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon v ust. § 192 a nasl. CMP neustanovuje inak. V konajúcej veci súd rozhodoval ohľadne náhrady trov konania podľa ust. § 52 CMP, pretože „spor o dedičské právo“ v zmysle ustanovenia § 192 Civilného mimosporového konania sa nemá na mysli sporové konanie podľa Civilného sporového poriadku a teda nebolo dôvodné aplikovať zásadu úspechu v spore, ktorá sa premieta v ustanovení § 255 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.